किंकिलास्त्यर्थाभ्यां ती ॥ १२ ॥

त्वं किंकिल हृषीकेशं निन्दिष्यसि न मंस्यसे ।

महादेवं चास्ति नाम श्रद्दधे नो न मर्षये ॥

ज्ञातुयद्दयदायदिभिः खी ॥ १३ ॥

न मर्षये श्रद्दधे नो ज्ञातु निन्देज्जनार्दनम् ।

यच्चयत्राभ्यां क्षेपचित्रे च ॥ १४ ॥

यच्च निन्देद्विभुं गर्हेच्चित्रं श्रद्धा न मर्षये ।

चित्रे त्य् अयदिना ॥ १५ ॥

यदिवर्जितेन शब्दमात्रेण योगे चित्रे गम्ये सदा ती स्यात् ।

चित्रं द्रक्ष्यति नामान्धः कृष्णं पश्येद्यदीश्वरम् ।

वाहे ऽप्युताभ्यां खी ॥ १६ ॥

अपि हन्याद्यं शंभुरुत डुष्वं ज्ञयेदज्ञः ।

प्रौढा संभावने ॥ १७ ॥

प्रौढिः सामर्थ्यम् । संभावनं क्रियासु योग्यताध्यवसायः । प्रौढिहेतुक-संभावनोपाधिके ऽर्थे वर्तमानाद् धोः सदा खी स्यात् ।

अपि हिंस्याज्जगद्धाथो महापातकपञ्चकम् ।

श्रद्धार्थैर्वायदि ॥ १८ ॥

श्रद्दधे ऽन्नं भक्तेः प्राणैर्भक्ष्यसे ऽन्नं बभक्थ तम् ।

भव्ये वा फलहेत्वोः ॥ १९ ॥

शं यायाच्चेद्भवेदीशं श्रीशं नंस्यति यास्यति ।

कामोक्ते ऽकच्चिति ॥ २० ॥

कामं भजेद्भवान्भर्गं कच्चिदर्चिष्यते शिवम् ।

गी चेच्छार्थैः ॥ २१ ॥

इच्छामि शर्वं सेवेत श्रीपतिं सेवतां भवान् ।